

वेळ : २ तास

IJ3ADC

Mar III

गुण : ५०

प्र. १ भाषाभेदाची कारणे सांगून भाषेची बहुरूपता आणि बहुजीनसीपणा म्हणजे काय ते सांगा. (१०)

किंवा

टीपा लिहा.

अ. व्यवसायिनिष्ठ भाषा

किंवा

स्त्रीपुरुषांची भाषा

ब. व्यक्तिबोली

किंवा

मातृभाषा

प्र. २ 'सांस्कृतिक विविधतेतून भाषिक विविधता निर्माण होते' या विधानाचा परामर्श घ्या. (१०)

किंवा

टीपा लिहा.

क. भिन्न संस्कृती संपर्क व त्याचे परिणाम

किंवा

भाषेची संस्कृती सापेक्षता

ड. भाषेचे जतन

किंवा

भाषेचे संवर्धन

प्र. ३ भाषेची लघुक्षेत्रे / वापरक्षेत्रे, उपयोजनक्षेत्रे यांचे स्वरूप विशद करा. (१०)

किंवा

टीपा लिहा.

प. वाक्चिकित्सा

किंवा

भाषाध्यापन

फ. उपयोजित भाषाविज्ञान

किंवा

माहिती व संज्ञापन तंत्रज्ञान

प्र. ४ त. एका नामवंत मराठी चित्रपट कलावंताची मुलाखत घेण्यासाठी प्रश्नावली तयार करा. (२०)

किंवा

एका नामवंत मराठी लेखकाची मुलाखत घेण्यासाठी प्रश्नावली तयार करा.

थ. पुढीलपैकी कोणत्याही पाच परिभाषिक संज्ञाचे अर्थ लिहा

- | | |
|---------------------|--------------------|
| 1. Imagism | 2. Heading caption |
| 2. Historical Novel | 4. Humanism |
| 5. Comedy | 6. Epic |
| 7. Encyclopaedia | 8. Layout |
| 9. Little magazine | 10. Lyric |

द. खालील उताऱ्याचे मराठीत भाषांतर करा.

What you call "positivity" is the real nature of the mind. When the mind is free of conditioning, it is always full of love-pure love -and you feel peaceful and happy. If you remove the negativity, then positivity remains, purity remains. Let the entire world be overwhelmed by this positivity.

किंवा

The highest authority is one's own experience of truth. Nothing should be accepted on faith alone; we have to examine to see whether it is logical, practical, beneficial. Nor having examined a teaching by means of our reasons is it sufficient to accept it as true intellectually. If we are to benefit from the truth, we have to experience it directly. Only then can we know that it is really true.

ध. पुढील उताऱ्याचे मुद्रित शोधन करा.

नमदेवची वाणी अशी विविधामक आहे. तिने मराठी भाषेला जिवंतपणा आणि अमृतमधुर रूप दिले. कृष्णापासून सदामा - पल्हाद - श्रयाळापयत सुदर शब्दचत्रे - व्यक्तिचत्रेही तिने मराठी कवितेला बहल केली. मराठात भावकवितेच प्रवाह नमदेवांनाच आणून सोडला. मराठीतील पहिल भवकवी, आख्यानकव, पद्यचरित्रकर, आत्मचरित्रकार असेच त्यांचे वर्णन करावयाला हवे.

किंवा

सतकवितेतील गाळणी आणि विरहिणींमधील भावदशनाचे स्वरूप लावणीपक्षा फारसे वगळे नाही. पंडित कवींची रधाकृष्णपेम, कृष्णगपीविलास यासारख्या विषयावरील आख्याने लावणीशी मळतीजुळतीच आहेत. मध्वमनीश्वर आणि अमतराय यांच्या कवितेत तरी लावणाची पूवावस्था सपट स्वरूपात दगोचर होते. लावणीचा कलपरंपरा अशी आहे.
